

Tuần Báo Vô Vi

3 tháng 11 năm 2013

Số 158

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Tâm Sự với Đức Thầy
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Tại sao phải đòi hỏi có nhân quyền ?
2. Có điển từ trường tốt thì tương tới đâu thì sẽ hiểu đến đó có phải không ?
3. Làm người không tu thì cảm thấy khổ tại sao ?
4. Cầu xin sự phù hộ có hữu ích gì không ?
5. Nhon đạo rồi ren là sao ?
6. Độc tài có lợi ích gì cho chính mình hay không ?
7. Tâm tương sự thành là sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 12 tháng 1 năm 1996 1) Hỏi : Tại sao phải đòi hỏi có nhân quyền ? Đáp: Thừa nhân quyền mỗi người đã có từ lúc chào đời, lúc nằm nôi mặt mày tươi đẹp và thanh tịnh dễ thương, đến lớn hướng ngoại thu hút sự động loạn quên sự thanh tịnh từ lúc ban đầu, tự làm mất nhân phẩm tốt đẹp, khó hòa khó tiến, càng ngày càng đòi hỏi theo sự tham lam của tình đời, làm cho tâm không yên trí không ổn, quên hồn quên vía, mất tất cả sự tự nhiên và hồn nhiên, tự gây rối cho chính mình, suốt kiếp làm đến lúc chết xác thác ra ma, vợ vẫn trong khổ cảnh tối tăm, không đem lại lợi ích cho chính mình và quần sanh. Kệ : Khó tu khó tiến khó phân hành Khổ não buồn rầu khó tiến an Gieo họa cho người tâm lại khổ ! Trí không khai triển lại bàng hoàng.	Ngày 13 tháng 1 năm 1996 2) Hỏi : Có diễn từ trường tốt thì tướng tới đâu thì sẽ hiểu đến đó có phải không ? Đáp: Thừa diễn rút bộ đầu tức là từ trường bắt đầu tốt, cứ vậy mà theo luồng diễn rút từ trung tìm bộ đầu mà lên thì từ trường sẽ tròn và không có xuất ngôn bừa bãi, diễn càng rút trí càng sáng, tướng đến đâu sẽ được đến đó, liên lạc cõi trên rất dễ dãi và trật tự. Kệ: Hành thông chơn pháp cảm vui mừng Chẳng nghĩ chẳng lo vẫn cảm ung Đen bạc tình đời tâm chẳng động Một đường tiến thẳng chẳng lưng chừng.
Ngày 14 tháng 1 năm 1996 3) Hỏi : Làm người không tu thì cảm thấy khổ tại sao ? Đáp: Thừa làm người không tu thì cảm thấy khổ vì thiếu thanh tịnh, thì lúc nào cũng không vui, đức nhịn nhục không có thì phần hồn sẽ bị động và tự tạo thêm sự oán trách và phiền muộn không lối thoát. Kệ : Không tu lý lẽ lại bàng hoàng Khó tiến khó hành lại thờ than ! Duyên đạo tình đời không đạt thức Mê lầm trong cảnh tạm phù sanh.	Ngày 15 tháng 1 năm 1996 4) Hỏi : Cầu xin sự phù hộ có hữu ích gì không ? Đáp: Thừa cầu xin sự phù hộ có thể gây ra một ý lại xấu, tự làm yếu thần kinh khối óc của chính mình, tâm từ bi không có cơ hội phát triển lớn rộng, chỉ luân lưu trong phạm vi ý lại mà thôi. Kệ: Tâm thức không yên lại khó ngồi Ý tâm không trụ lại lỗi thôi Khó mà tiến bước trên đường đạo Rắc rối tâm hồn khó về ngôi.
Ngày 16 tháng 1 năm 1996 5) Hỏi : Nhơn đạo rồi ren là sao ? Đáp: Thừa nhơn đạo rồi ren là vì tập quán bị tháo gỡ từ mảnh như: việc làm bấp bênh không liên tục, hoàn cảnh đổi thay bất ngờ, tâm người không ổn định. Dẫn thân tu hành thay đổi chiều hướng mới, hướng thượng phần hồn tiến hóa thay vì lợi danh tạm bợ trong kích động, dứt khoát giải nghiệp thăng hoa. Kệ: Thân tâm sáng suốt tự hòa tiến Giải bỏ trần tâm giải bỏ phiền Tránh loạn lập đời thẳng giới tịnh Bền lòng vững chí tự thẳng xuyên.	Ngày 17 tháng 1 năm 1996 6) Hỏi : Độc tài có lợi ích gì cho chính mình hay không ? Đáp: Thừa độc tài không có lợi ích gì cho chính mình, nhưng sẽ bị tai hại ở về sau, óc khó tiến tâm khó minh, nhưng chỉ phát triển về tinh thần khổng chế và bận rộn, thức hòa đồng không bao giờ mở được, nghi kỵ và làm than, tự hại một kiếp người, mất tự do mà không hay, tưởng làm là kết quả tốt, phần hồn khó trở về với tự nhiên và hồn nhiên. Nếu tự mình buông bỏ tánh hư tật xấu ấy, thì mọi sự sẽ phát triển đều đều và rất dễ thành công ở tương lai. Kệ : Khai thông tự tiến thanh đài sáng Giải mở trần tâm pháp pháp quang Cải tiến chơn hồn xây dựng tiến Duyên lành tận độ pháp thân an.

Ngày 18 tháng 1 năm 1996

7) Hỏi : Tâm tưởng sự thành là sao ?

Đáp: Thừa tâm tưởng sự thành là do trình độ hành giả đến đâu sẽ được độ đến đó, tức là luồng điện trung tim bộ đầu xuất phát đến đâu thì sẽ có thanh quang ban chiếu đến đó.

Kệ:

Phát triển tâm tư chẳng có lo
Thực hành thanh tịnh chẳng quanh co
Đạo đời như một cù tu tiên
Thanh tịnh bền lâu chẳng quanh co.

Chào Mừng Ngày Giáng Sinh Độ Đời Của
Thiền sư Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên
13 tháng 11 hàng năm

Kính Thưa Toàn Thể Quý Bạn Đạo,

Cứ mỗi độ Thu về vào ngày 13 tháng 11, bạn đạo Vô Vi khắp nơi trên thế giới vui mừng đón chào ngày Lễ Sinh Nhật của Đức Thầy kính yêu. Năm nay mặc dù Đức Thầy không còn hiện hữu trên mặt hữu vi, nhưng đối với Vô Vi, Đức Thầy vẫn luôn luôn trực tiếp quang chiếu làm việc theo lời di chúc quý báu Đức Thầy đã để lại.

Nhân dịp này, chúng tôi thiết tha kêu gọi tất cả bạn đạo Vô Vi trên thế giới hãy cùng nhau ghi nhớ và hân hoan hạnh phúc chào mừng ngày Giáng Sinh độ đời của Đức Thầy kính yêu. Đây cũng là cơ duyên cho huynh đệ tỷ muội quây quần chung vui, học hỏi và chia sẻ kinh nghiệm tu học trong tinh thần thương yêu tha thứ. Cũng trong cơ hội này, anh em trên dưới một lòng, theo đường hướng vạch sẵn của Đức Thầy, kế hoạch trật tự duy trì và phát dương một cách trung thực những gì Đức Thầy đã chuẩn bị và để lại cho nhân sinh.

Chúng tôi kính chúc tất cả quý bạn đạo được hưởng trọn niềm vui và hạnh phúc nhân ngày Giáng Sinh độ đời của Đức Thầy. Ước mong 13 tháng 11 hàng năm sẽ trở thành ngày lễ kỷ niệm lớn của những đứa con Vô Vi và cộng đồng Vô Vi trên thế giới.

Kính chúc tất cả các bạn đạo Vô Vi gặt hái được nhiều thành quả tu tập nhân ngày Giáng Sinh độ đời của Đức Thầy.

Nay Kính,

Ban Biên Tập “*Tuần Báo Vô Vi*”

Tướng Niệm Phật Đài (tiếp theo)

...

Phu thê tạm cảnh trước sau

Chia tay tái lập cây cầu trả vay

Phu thê thì cái cảnh tạm ở thế gian thôi, lúc chưa muốn, chưa đạt được, thì muốn thương yêu ghé lăm, nhưng mà đạt được rồi thì mỗi người một phần, có chung hợp ở ngày nay, có thể thốt cho đến đâu đi nữa, rốt cuộc rồi mỗi người một phần, phải chia tay ra đi, ông sanh ra bởi một mình rồi sẽ trở về với một mình, chớ không có bao giờ mà sanh hai người một lượt và chết chung một lượt ở đâu.

Chia tay tái lập cây cầu trả vay: Chuyển kiếp, ở kiếp này không xong, chuyển về kiếp khác lên cái giới khác hay là xuống một giới khác cũng là ở trong cái định luật trả vay mà thôi.

Lưu hành chuyển hóa hàng ngày: Có giữ lại và có phân, có người thì kẻ ở lại, có người đi đi nữa, cũng chuyển hóa hàng ngày, nhưng những người còn sống ở đây và những người đã chết, hồi chứ người chết làm gì, nó qua cái thủ tục ở bên kia, rồi nó chuyển hóa lên cái tầng số điển quang của nó. Trong lúc nó làm con người nó thâm nhập được cái sáng suốt, rồi cao độ đến mấy, thì lúc đó nó chết, nó sẽ chuyển hóa nơi cao độ hơn, rồi mà cũng ở trong cái định luật trả vay. Còn cái người lưu lại ở thế gian này cũng vậy, cũng là chuyển hóa hàng ngày, cũng ăn, ngủ, ỉa, tam đại sự, cái đó là đi theo cái định luật hóa hóa, sanh sanh, để đem cái vạn vật tiến lên cái nơi thanh cao và nhẹ nhàng hơn ở trên kia, thì lúc nào hai phần, hai phần hành, phần thiêng liêng cũng vẫn làm việc và phần đời phần cái thể xác nhục dục này cũng vẫn làm việc hàng ngày.

Tiến theo đà tiến dorr hay của đời: Ở thế gian những người mà chết đi rồi, không có biết tu, không có biết lên trên cảnh trời, chết cũng lẩn quẩn dưới thế gian mà thôi, còn người sống cũng làm việc, cho nên người thế gian hay lợi dụng người chết rồi cầu xin sự phù hộ theo cái chuyện dorr hay của thế gian, cái được cái mất.

Phật tâm lại thoát chơn lành

Khuyên người tự cảm tự rời đã tâm

Nếu mà người nào đó đạt được cái tâm thanh tịnh thì thoát chơn lời, đi những cái lời nói, xuất phát những cái lời nói ngay ngắn. Khuyên người tự cảm tự rời đã tâm, khuyên người tự cảm giác lấy nó, tự hiểu lấy nó, cái trong sạch cái thanh tịnh là gì để rời cái đã tâm của nó, lều lảo hàng ngày, chỉ có ba tác lỗi mà làm không xong việc. Cho nên phải lấy cái thanh tịnh để giải tỏa những cái đó.

Tiến lên hòa cảm thiện tâm

Càng tu càng tiến tránh lằm tránh sai

Mình tiến lên để hòa cảm cái thiện tâm ở bên trên và cái từ bi bác ái, cái phần thanh điển ở bên trên.

Càng tu càng tiến tránh lằm tránh sai: Đó mình tiến lên chừng nào, thì cái tâm nó càng ngày càng mở, và nó đối xử với người ta càng ngày càng khai thông, không có bị sân si nữa, không có bị ép buộc bởi việc này, việc kia, việc nọ nhưng mà nó cởi mở, nó mình cảm tử đại giai không, thì lúc đó nó không còn bị cái sự lằm than động loạn nữa. Càng tu càng tiến tránh lằm tránh sai, mình tu thì lúc nào nó cũng tiến, tu là sửa mà, mỗi đêm các bạn mỗi sửa làm sao các bạn thụt lùi được, họ mỗi đêm họ không sửa, họ vẫn giữ cơ cấu luật định hóa hóa sanh sanh ở thế gian, họ không chịu sửa thì họ cũng có cái đà tiến của họ, nhưng mà họ làm sao tiến ở bên trên được. Cho nên nhiều người chết rồi cũng làm việc cho mảnh đất phù sanh này là vậy. Càng tu càng tiến tránh lằm tránh sai, chúng ta tránh lằm, cái sự lằm sai là luân hồi lại thế gian để tái lập cuộc đời, rốt cuộc rồi cuộc đời đó nó cũng trở về hư không, cho nên chúng ta cố gắng tu chúng ta dorr lên trên bộ đầu ngay trung tim bộ đầu đó rồi chúng ta mới tiến lên trên được.

Bên trên sẵn có Phật đài

Tiến lên tự hưởng ngày ngày an vui

Ở bên trên nó có cái luồng điển thanh tịnh, cái nơi thanh tịnh, cái giới an nhàn chúng ta tiến tới. Tiến lên tự hưởng ngày ngày an vui, chúng ta mới tiến tới chúng ta mới đạt được, khi ta đạt được thì lúc nào chúng ta cũng ở trong cái giới bình tâm thiền

định, chớ bây giờ các bạn ngồi lý đó năm hay mười ngày, rốt cuộc cái tâm nó không có định là cũng không có định, cái phần thanh điền nó không truyền tiếp được cái thanh điền của Phật đài, thì bạn ngồi cái cách gì ngồi, rồi rốt cuộc nó cũng không có yên, nó vọng động. Cho nên chúng ta tu ở đây nên dùng cái trí ý tự giải tỏa cái phần thanh điền đi lên trên, rồi nhiên hậu hòa cảm với vũ trụ đi tới thanh tịnh ở bên trên. Chớ các bạn đừng có tưởng rằng các bạn eo hẹp, đừng tưởng cái căn cơ của các bạn nặng các bạn làm không được việc gì, các bạn đi không đến đâu, đừng có tưởng cái đó là sai. Chúng ta tu là tu, chúng ta đã có cái phương pháp sửa từ hạ thừa, trung thừa, thượng thừa nó mở đi lên không, tiến hòa đồng với tất cả, thì nắm đó, các bạn thả lỏng cho nó xuất pháp, nó đi ra, đừng có nuôi dưỡng ở trong tâm, đừng có động loạn nói tôi tu rồi chừng nào tôi mới thấy được, đừng có cho là tôi đui, tôi không thấy được rồi tôi tu hoài mà tôi chẳng thấy được, ông Phật không có nói vấn đề đó. Ông Phật không bao giờ nói chừng nào ta tu mới đắc đạo. Không ! Cái đại hùng, đại lực, đại từ bi của ông không cho phép, chỉ chuyên cần khai thác là chúng ta đến nơi. Tu nhất kiếp, ngộ nhất thời, không có bao giờ các bạn mất cái sự công phu, uổng công các bạn đâu, không bao giờ uổng công, cứ giữ cái mực đó mà tiến tới. Chính tôi ngày nay cũng vậy, không có đêm nào, giờ phút nào tôi không có tưởng niệm bên trên để sửa chữa. Chính ở bên trên đem những sự thanh cao xuống bố hóa cho vũ trụ, nhưng mà người đời tự cao đem sự tối tăm cho mình là đặc, cho mình là giỏi, cho mình là thầy thiên hạ, nhưng mà chẳng chưa có biết làm thầy mình giờ phút nào hết thầy.

Nhơn tình thấy cảnh dây dưa

Thoi đưa sàng sẩy tạo vừa nghiệp duyên

An bài hậu kiếp tiền duyên

Có vay có trả có duyên có trời

Nhơn tình thấy cảnh nó dây dưa vậy, kẻ đi người ở, nó kéo làm cũng như cái xiềng xích. Thoi đưa sàng sẩy tạo vừa nghiệp duyên, nó cứ sàng sẩy, nay một chút, mai một chút, rồi nó mới lợc lần lần, người này ngộ người kia, người kia ngộ người nọ. Kẻ tu cũng vậy, có nhiều người tu nhiều năm, mà chưa ngộ được một vị minh sư, đem sự sáng suốt cho mình, rồi nó sàng sẩy lần lần, lần lần, một ngày kia nó mới ngộ được nghiệp duyên. Ở đời về bạn bè cũng vậy nữa, cái tâm đầu ý hiệp ở thế gian nó cũng vậy, nó phải qua nhiều sự sàng sẩy, có nhiều người

ra đời thất bại, vừa kết hôn là thất bại, kết bạn bè rồi cũng thất bại, cho nên không biết được cái chuyện tiền kiếp, đừng đâu thì vớ đó thì nó mới bị vậy, nhưng mà đối với người tu thì nó sửa, nó sửa đâu nó sửa đó, nó sửa cho vừa cái nghiệp duyên nó, đi tới là nó đúng. Cho nên các bạn tu ở đây một thời gian các bạn cảm giác nó buồn, nó không muốn tiếp xúc với ai hết, rồi sau này nó đi tới cái thanh bình, không động rồi tự nhiên chuyện đó, người đó mình không có quen, không có lúc nào mình quen họ, mà tại sao ngày nay họ tới họ gặp mình, họ hỏi chuyện này, chuyện kia, chuyện nọ, và thân thích, thân hơn là gia đình, thân hơn là vợ con của gia đình mình. Chuyện hồi trước nó mới đi tới cho mình, để mình tương giao, tương ngộ, tương giải, tương tiến.

An bài hậu kiếp tiền duyên: Duyên tiền nó an bài hậu kiếp sau này ta biết được cái tiền kiếp thì cái hậu kiếp của chúng ta mới an bài được. Cái duyên tiền hiểu cái chuyện hồi trước, tại sao họ đến đây ngộ mình, thì bây giờ mình làm thế nào để tránh những cái chuyện sai lầm của tiền kiếp đối với họ và sau này chúng ta sẽ tiếp tục lên cái đường tốt hơn.

Cho nên các bạn tu đi tới thanh tịnh rồi, tự nhiên các bạn ngồi, các bạn hiểu hồi trước các bạn với một nhóm người đó, làm cái điều gì, cái quá khứ sai lầm, mà nếu chúng ta không thanh tịnh chúng ta không có tương ngộ được với phần đó. Cho nên những cái phương pháp Vô Vi ở đây nhiều bạn tu không biết ai là ai hết, nhưng mà rốt cuộc rồi cũng thấy có người ta tới hỏi han mình chuyện này, chuyện kia, chuyện nọ, mà chính các bạn cũng không biết người đó hồi trước ở đâu? Rồi một thời gian sau các bạn tu rồi, mới thấy phần hồn. Ở té ra những người đó trước kia đã chung cùng với chúng ta việc này, việc nọ, chúng ta hiểu rõ, rồi mới đem cái từ tâm mà diu dắt lẫn nhau để tu tiến.

Có vay có trả có duyên có trời: Có vay có trả rõ ràng và có duyên mới chờ tới ngày nay gặp được để nắm tay mà đồng tiến giải, không gian và thời gian kết tập thành một quy luật không thể nào đứt khoát khỏi cảnh luân hồi tái tạo được, trừ phi người sớm thức giấc, tự hành tiến, hóa giải lấy tâm hồn, phân minh đời đạo, thì mới có cơ hội tự giải thoát, vượt siêu.

Bên ngoài lấm cảnh lấm điều

Bên trong cũng có tiểu yêu phá rầy

Phần hồn là bậc chơn thầy

Ngày ngày tự sửa vui vầy tiến chung

Bên ngoài lắm cảnh lắm điều, ở thế gian chúng ta mở cặp mắt xem, nhiều chuyện lắm bên trong, rồi chúng ta chỉ biết chê người ta nhưng mà thanh tịnh rồi, dòm chúng ta ở trong đó cũng lộn xộn. Nếu chúng ta không nắm được cái tình hình của chủ nhơn ông để kiểm soát tất cả ở bên trong, hóa giải ở bên trong, thì ở trong đó nó phá khuấy, nó cũng như tiểu yêu. Các bạn ngồi thiền cũng không yên, mà nói năng cũng lộn xộn nữa.

Phần hồn là bậc chơn thầy: Chủ nhơn ông là cái phần hồn của chúng ta là cái bậc chơn thầy của cái Tiểu Thiên Địa này.

Ngày ngày tự sửa vui vầy tiến chung: Ngày ngày mà chúng ta chịu tu, tiến lên hòa đồng thanh tịnh của đức Phật, thì tự nhiên cái sự ảnh hưởng lớn lao đó, nó sẽ đem trở về để diu dắt lực căn lực trần và bỏ bay máy cưa ở bên trong để đồng chung tiến. Sự nhiều động sẵn có từ bên ngoài cho đến bên trong chỉ có phần hồn tự giác thì mới sớm đẹp được sự động loạn đã và đang quây quần.

Bên trên tạo hóa sẵn cân

Người tu tự tiến mò lần cũng ra

Con người vũ trụ chung nhà

Hòa đồng thức giác mới là người ngoan

Bên trên tạo hóa sẵn cân: Ở bên trên đó là người ta cái mức trước tới mức thanh từ giới nào là người ta đều sắp đặt sẵn hết. Các bạn nhẹ các bạn hưởng được cái nhẹ, mà các bạn nặng các bạn cũng hưởng được cái nặng. Có nhiều người tu cầu nguyện cho có người diu dắt tôi để đem tôi đi tu, thì lúc đó Địa Tiên họ cũng từ hạ thiên thế giới, họ tới, họ cũng đưa mình đi, à rồi họ xưng hô là thầy của mình, rồi cuộc mình bị lạc trong cái giới đó. Còn đây chúng ta tự tu, tự tiến, tự sửa lấy mình, không cần biết chuyện của người khác, thì chúng ta tự đi mà thôi.

Người tu tự tiến, mò lần cũng ra: Không cần nhờ ai dắt hết mà chúng ta hồn vía vừa tu, thì cái vía, khi mà cái hồn chấp nhận tu thì cái vía đi học hỏi. Lúc đó nó mò lần nó cũng ra, nó cũng biết được thế gian, nó cũng biết được vũ trụ, nó cũng biết được Thiên Đàng, nó cũng biết được Phật giới, lần lần nó đi tới, đó mới là bảo đảm hơn là nó ý lại trong cái lý thuyết, nói thì hay nhưng mà hành không được. Nhiều người nói hay lắm, nói lý luận đủ thứ, tôi muốn việc này, việc kia, việc nọ, nhưng mà rốt cuộc chẳng làm được gì cho mình, cũng chẳng giúp được ai.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài gòn ngày 28/9/1974)

Vấn Đạo qua Internet

THIỆN ĐƯỜNG TORONTO, CANADA

Bạn đạo LB

Hỏi: Kính thưa thầy, con xin thượng kính Vô Vi trong phòng riêng của con. Con muốn 1 phòng riêng trong căn nhà, con không biết có nên được phép thượng kính Vô Vi hay không?

Đáp: Kiêng Vô Vi nên để chỗ nghiêm trang nơi phòng riêng thì được, nhưng không nên đặt trong phòng ngủ.

Hỏi: Mỗi tối khi con thiền trong phòng đều nghe tiếng động hay tiếng gõ mạnh chung quanh, như vậy là thế nào? Xin thầy chỉ dạy cho con.

Đáp: Chỗ nào động thì nên lấy phấn trắng vẽ một vòng tròn, rồi lấy chiếc đĩa bao bông gòn có alcol đốt ra lửa, hơ xung quanh vòng tròn đó là được.

Bạn đạo NHT

Hỏi: Kính thưa thầy, ở nhà con vừa ăn chay vừa ăn mặn, không biết con được phép thượng kính Vô Vi hay không?

Đáp: Chay hay mặn không thành vấn đề. Tâm người tu có thành thật hay không đó thôi.

THIỆN ĐƯỜNG THỨC TÂM, ADELAIDE, AUSTRALIA - THT

Hỏi: Thưa Thầy, thế nào là phạm thượng? Thế nào phản đạo? Thế nào là Trí Thức và Trí Cúc? Làm sao để thức tâm?

Đáp: Phạm thượng là khi tâm chưa khai đều, tự đặt lý lẽ chống đối, tức là phạm thượng, tự khép mình vào bóng tối thay vì khai triển tới ánh sáng vô cùng. Phản đạo cũng vậy mà thôi. Trí thức là thanh tịnh, phát triển ánh sáng, thấy được và hiểu được thì mới thức tâm, gọi là trí thức. Không phải học của người khác mà tự xưng là trí thức - trí cúc là bám vào tha lực và đề cao tha lực.

Hỏi: Thưa Thầy, làm việc nghiên cứu về công cụ chiến tranh cho Bộ Quốc Phòng của một quốc gia có đi ngược lại chiều hướng tâm linh của một người tu Vô Vi không? Đa tạ Thầy.

Đáp: Không. Chịu nghiên cứu là sẽ có cơ hội mở trí. Nghiên cứu chiều hướng nào cho quốc gia cũng là nằm trong tinh thần phục vụ.

Thư Từ Lai Vãng

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

Thư gửi Thầy từ Trà Vinh:

Trà Vinh, ngày 23 tháng 1 năm 1996

Kính bạch Thầy,

Nhơn dịp Xuân Bình Tý về, con xin kính dâng trọn tấm lòng thành kính chúc Thầy sức khỏe an khang để dìu dắt các con trên bước đường đạo.

Xa cách Thầy lâu quá, nhưng con vẫn luôn tưởng nhớ Thầy trong tâm khảm con để tiến bước trên đường đạo, để không phụ lòng Thầy. Hôm nay được cháu MN cho địa chỉ của Thầy con mừng quá nên vội kính dâng Thầy vần thơ Xuân để kính chúc Thầy, bấy lâu hằng mong nhớ, nguyện cầu mong sẽ có ngày Thầy trò đồng hạnh ngộ.

Xuân Bình Tý dâng trọn lòng thành của con đến tận Thầy.

Kính Bái,
Con, MTH

Cung Chúc Tân Xuân
Kính dâng Thầy vần thơ Xuân

Trang trọng vần thơ kính chúc Thầy
Mừng Xuân Bình Tý ĐẠO tròn xây!
Thiên cơ tiến triển mừng Xuân mới
Khởi ngọc nguyên dâng ánh sáng đầy

Mừng Xuân tha thiết vẹn lòng tu
Xuân mới hồng ân ĐỨC Phụ Từ
Điển huệ gọi nhuần chan sắc thắm
Vườn hoa thiên lý rạng muôn thu

Ép cánh hoa vàng trẻ kính dâng
Rót hương từ ái mát trong ngần
Hoà trong suối đạo bầu thanh khiết
Đón bước Xuân về nẻo Thiện Chân.
Kính Bái,

Con (chơn mạng) - MTH
Xuân Bình Tý 1996

Thơ hồi âm của Thầy:

Cảm ơn lời chúc tụng của con, chúng ta phải quyết chí thực hành đúng đắn pháp môn tức là hỗ trợ cho phần hồn tiến hóa đồng tu đồng tiến thì sẽ có đường lối tương ngộ ở tương lai.

Thư gửi Thầy từ Hawthorne:

Xuân Bình Tý 1996

Kính ĐỨC THẦY thương yêu của con,

Nhân dịp Xuân Bình Tý, con kính gởi đến Thầy lời chúc Bách Niên Giai Lão và con mong có dịp gặp thầy trong một ngày gần.

Con kính lạy Thầy,
KCP

Lòng người thay trắng đổi đen
Thị phi mang đến nỗi oan trong lòng
Lặng yên con vẫn một lòng,
Tâm lành thực chất chẳng hề màng chi.

Con kính tặng ĐỨC THẦY

Thơ hồi âm của Thầy:

Cảm ơn lời chúc của con, con đã làm được thơ thanh thoát thì phải cương quyết tự tu tự tiến cho đến vô cùng tận bất chấp sự trở ngại của tình đời đen bạc, nhứt tâm tự tu tự tiến sẽ cứu rồi được phần hồn ở tương lai.

Thư gửi Thầy từ Việt Nam: Ông TVS

Sài gòn, ngày 20 tháng 2 năm 1996

Kính bái Thầy, Cầu nguyện Đức Cha Trời ban chiếu điển quang cho ánh sáng từ bi của Thầy được lớn rộng hòa cùng ánh sáng của Đại Từ Bi để cứu

độ chúng sinh biết tìm đường trở về nguồn cội, ân đức của Thầy vô lượng, vô biên, con xin đa tạ, xin kính bái Thầy. Con tên là TVS sanh lúc 7 giờ ngày 29 tháng chạp năm Canh Ngọ (1930). Kính xin Thầy khai mở giáo huấn cho con được thông sáng, được gặp Thầy như được gặp Phật trong những tháng năm gần nhất. Con biết do con học chưa đến mức học, con hành chưa đến mức hành, do đó chưa nhận được ánh sáng, nhưng con nghĩ cũng do thiếu sự dẫn dắt của Thầy. Kính xin Thầy dẫn giải cho con được thông sáng, xin nhớ ơn Thầy.

Thơ hồi âm của Thầy:

Đã khai khẩu gọi là Thượng Đế, thì ít nhất ta phải chiêm ngưỡng chiều sâu của Ngài là vô cùng tận. Ánh sáng ấy không bao giờ bị cắt đứt bởi những

hành giả đã dần thân thực hành và hướng tâm về Ngài. Sự thanh tịnh không còn biên giới, dần thân tu học cố gắng làm Pháp Luân Thường Chuyển đều đặn thì căn nặng cũng sẽ trở thành căn nhẹ. Nhẹ thì mới hòa hợp với Trời được, ngược lại nặng thì chỉ là đà ở nhân gian mà thôi. Sống trong cõi phù sanh không có lối thoát, bao vây bởi tình tiền duyên nghiệp thì sự dũng mãnh thăng hoa sẽ bị bế tắc. Có trí không khai, có tâm không mở thì làm sao hiểu được nguyên lý của Cha Trời đang ân ban. Kiếp này có duyên tu thì phải dày công thực hành pháp môn đứng đắn thì sự thanh tịnh sẽ khai sáng tâm thức của hành giả tại mặt đất này. Nhìn mặt trời xem ánh sáng của mặt trời là tự nhiên và hồn nhiên như vậy, ban chiếu cho khắp mọi nơi không ngừng nghỉ. Thử hỏi ánh sáng đại bi trong điệu của Thượng Đế lại càng gần gũi người tu hơn.

Thi Ca của Đức Thầy

Ngày 22, tháng 4 năm 1979

PHÁP LUÂN CHIẾU MINH

Pháp Luân nằm chuyển điển tròn
Tay chân buông xuôi chẳng còn nghĩ suy
Tập trung ý chí một khi
Hương về lỗ rún hơi thì hít vô
Hít cho bụng lớn ồ ồ
Thở ra bụng xẹp hơi vô chẳng còn
Vô ra điển đã chạy tròn
Mới là tính một vòng tròn vô ra
Từ một cho đến mười hai
Tạm ngừng một chút làm ngay hít vào
Từ một cho đến mười một
Cứ làm như vậy bớt lần xuống thang
Từ một cho đến mười lần
Không xao không lãng không cần tay chân
Từ một cho đến chín lần
Nghỉ rồi lại tiếp hợp phần dựng xây
Từ một cho đến tám lần
Cân phân đời đạo hiểu gần hiểu xa
Từ một cho đến bảy lần
Thất từng khai mở lần lần âm êm
Từ một cho đến sáu lần
Luân xa hòa hợp tạng tạng ứng tâm
Từ một cho đến năm lần
Ngũ hành phân phối mỗi tầng mỗi yên
Từ một cho đến bốn lần
Tứ thông khai triển nhẹ phần nội tâm
Từ một cho đến ba lần
Khí thần đầy đủ hợp phần tinh giao
Từ một cho đến hai lần
Không không chánh pháp chẳng cần bận tâm
Từ một cho đến số không
Hư không hòa hợp chuyển vòng ngũ ngon.

Lương Sĩ Hằng

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Mười Tám (tiếp theo)

ĐẠO CUNG TÂY HOA NGHE

ĐẠO TRÌ KIM MẪU THUYẾT PHÁP

...
2. Dao: Lợi, thuận lợi, càng lợi. Lợi ắt làm hại lúa, cho nên giữ cái lợi của dao cũng giống như cầm dao giết người. Lợi tức là của cải tiền tài, người đời nay trọng lợi, coi kim tiền là sinh mệnh, nhân loại tranh đấu đều là để giành giật tư lợi. Kẻ dùng thủ đoạn phi pháp trục lợi ắt tự chiêu oán hận đổ kị, bởi lẽ sau khi đoạt được lợi thì cái hại sẽ theo sau liền, tục ngữ nói: “Người chết vì của, chim chết vì ăn” (*nhân vị tài tử, diều vị thực vong*). Người đuổi theo lợi lộc của cải cuối cùng bị “dao lợi” sát hại sinh mệnh, vì “lợi hại” bám sát nhau, mong người đời coi nhẹ “lợi” để tránh xa “hại”, không được gian trá cướp đoạt mưu đồ lợi lộc để tránh “dao lợi” vô tình chuốc oán tạo nghiệp. Tất cả nhu cầu vật chất có thể nói đều là lợi, đem sách dạy điều thiện phát tặng để dành (*lợi*), đem điều ác ra để làm những chuyện bất lương bất nghĩa cũng để dành (*hại*), bởi vậy “lợi hại” có quan hệ với nhau rất là mật thiết phải biết ứng dụng cách sao cho thật khéo để bảo tồn lấy cái tâm. Mong chúng sinh hiểu rõ điều đó.

3. Thu (*trắng, phổi, da*): Trắng thu tuy sáng song thân thể yếu đuối thiếu sức, mùa thu là thời kì chủ về thu hoạch kết quả nên vạn vật lá rụng rơi. Lá cây rụng không còn nhả ra khí, khiến nguyên tố khí cần thiết cho việc hít thở của phổi trong cơ thể con người bị giảm thiểu. Phổi như lá cây, lá rụng về cội da dễ trắng bệch, thân thể suy nhược yếu đuối, do đó mùa thu tới phải mặc thêm áo ấm để giữ gìn sức khỏe. Hiện thời mùa thu chính là thời kì thu hoạch lúa, nguyên linh trở về núi Linh Sơn tây phương, do đó đại đạo lớn mạnh, nếu như ấn tông được nhiều kinh sách càng dễ giúp cho đời thịnh vượng. Cửa

thánh phát huy đạo giáo, lo cứu độ chúng sinh, chư Tiên Phật ào ào đầu thai thay đổi thời thế, những ai còn tuế căn nên hi sinh tinh thần lẫn vật chất, bỏn ba khắp chốn tìm duyên phổ độ, mong con nguồn cội tâm như lá rụng, thanh bạch vô nhiễm, không sinh trở ngại, người người tu đạo như mùa thu gặt được nhiều lúa chín.

4. Nghĩa (*trộm cướp*): Tây phương thuộc kim, ngũ thường là nghĩa, ngũ giới chủ về trộm cướp. Kẻ ham vàng thấy lợi ắt quên nghĩa. Kẻ sinh tính tham trộm cướp của cải gọi là đạo tặc không còn là nghĩa sĩ. Một mảy lông một sợi tơ không mong chiếm hữu làm của riêng mới không phản bội luật trời, thiên đường địa ngục hai bên tùy mình lựa chọn.

Trên đây là nói về hiện tượng kim khí Tây Hoa lưu hành. Tây Hoa là đất quý, người đời nếu như có đạo tâm hẳn là không tham lam vàng bạc của cải giả tạm trên đời. Những thứ đó chỉ là để cho người đời mượn dùng tạm ít năm thôi, còn phải tu tâm dưỡng tính, xây dựng một trái tim kim cương cho chính mình, để sau còn trở về được chốn tây phương cực lạc, đi trên đất quý trái vàng, khi đó chắc chắn hào quang trái tim vàng của mình sẽ phản chiếu sáng ngời, có như vậy mới thực sự chứng tỏ được là có tài, giờ tôi xin hướng dẫn hai vị đi thăm thánh cảnh Đạo Trì Tây Hoa.

Dương Sinh: Lão Mẫu từ bi, vì thương chúng sinh mà phải chịu khổ cực nhọc nhằn thuyết pháp, lòng con vô cùng cảm kích. Được ngắm dung nhan tiên cô lồ lộ về thiên chân chính trực con cảm thấy thư thái nhẹ nhàng, không hiểu lí do tại sao?

Lão Mẫu: Họ là những tiên nữ siêu trần thoát tục, khác hẳn phụ nữ chốn phàm trần, khí chất thanh cao

của họ rất hấp dẫn song Dương Sinh có động tâm không?

Dương Sinh: Thưa không dám, nhưng có thể hỏi họ về cách tu dưỡng đạo không?

Lão Mẫu: Dĩ nhiên là được.

Dương Sinh: Xin hỏi quý tiên nương, quý tiên nương có thể kể lại cho tôi được rõ về quá trình tu đạo của quý tiên cùng phương pháp bảo vệ duy trì về thanh xuân, tươi trẻ không? Bởi lẽ người đời hiện nay bất kể là nam hay nữ đều muốn được trẻ mãi, nếu như quý tiên nương tiết lộ bí quyết, người đời sẽ nhớ ơn mãi mãi.

Tiên Nữ: Nhớ lại quá trình tu đạo tôi đã trải qua biết bao khó khăn gian khổ, toàn gặp hoàn cảnh éo le song lại chính nhờ vậy mà tôi mới giữ gìn nổi nhân cách cao siêu, tạo được chí hướng phi phàm. Tôi mồ côi cha mẹ từ nhỏ, được chú nuôi lớn, suốt thời thơ ấu mỗi khi thấy chùa miếu là tôi đem lòng sùng bái muốn tu đạo, về sau tôi bái ngài Huệ Chân Thượng Sư làm thầy, chuyên tâm học đạo, trải qua biết bao ma nạn khảo đảo, chí đạo không đổi dời, cuối cùng chứng đắc đại đạo mới được Lão Mẫu thu nhận vào cung làm thị nữ. Còn các tiên nữ dung nhan thanh tú, trang nghiêm trẻ mãi là vì trong lòng không còn ý niệm về dục tính và phiền não, hoàn toàn chân chất thanh bạch, quên tháng năm

không hề nghĩ đến sự già nua, nên vô “não” tức vô “lão” vong “niên” tức vong “lão” chỉ lưu giữ tấm lòng trinh khiết, dung nhan tự nhiên thanh tú sáng sủa, còn nếu tâm không thẳng bằng thì chẳng thể dùng ngọc báu che cho mặt hết xấu xa đen đui, dầu Thần y Thánh dược cũng không thể giúp người ta khỏi già. Cho nên muốn trẻ mãi chỉ có cách: “Không phiền não, ăn chay, ít soi gương, luôn ngó vào nội tâm”. Trai gái trên đời nếu như thực hành được bí quyết này ắt chẳng cần tới son phấn tự nhiên dung nhan trẻ đẹp mãi, há chẳng sung sướng sao?

Tế Phật: Vì thời giờ đã trễ, bữa khác lại xin tới thăm, bái từ Lão Mẫu cùng chư vị tiên nương.

Dương Sinh: Cảm tạ Lão Mẫu đã quá nhân từ chỉ giáo, vô cùng đội ơn, vì thời giờ eo hẹp, đệ tử phải theo ân sư trở lại Thánh Hiền Đường, xin bái từ Lão Mẫu.

Lão Mẫu: Dĩ nhiên là như vậy, tôi cũng chẳng thể lưu giữ, ngày khác gặp lại.

Dương Sinh: Thưa con đã sửa soạn xong, kính mời ân sư lên đường.

Tế Phật: Đã tới Thánh Hiền Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)

